

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE INDUSTRIA, TURISMO E COMERCIO

13704 *Real decreto 1088/2010, do 3 de setembro, polo que se modifica o Real decreto 61/2006, do 31 de xaneiro, no relativo ás especificacións técnicas de gasolinas, gasóleos, utilización de biocombustibles e contido de xofre dos combustibles para uso marítimo.*

O Real decreto 61/2006, do 31 de xaneiro, polo que se fixan as especificacións de gasolinas, gasóleos, fuel óleos e gases licuados do petróleo, se regula o uso de determinados biocombustibles e o contido de xofre dos combustibles para uso marítimo, actualizou as especificacións dos produtos derivados do petróleo e regulou o uso de biocombustibles.

O Real decreto 1027/2006, do 15 de setembro, modificou o citado Real decreto 61/2006, do 31 de xaneiro, no relativo ao contido de xofre dos combustibles para uso marítimo, para adaptalo á Directiva 2005/33/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 6 de xullo de 2005, pola que se modifica a Directiva 1999/32/CE no relativo ao contido de xofre dos combustibles para uso marítimo.

A aprobación da Directiva 2009/30/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de abril de 2009, supón unha modificación das especificacións de gasolinas e gasóleos de automoción establecidas na Directiva 98/70/CE tendo en conta os requisitos técnicos dos motores e a adición de biocombustibles aos ditos combustibles, así como a modificación da Directiva 1999/32/CE do Consello en relación coas especificacións do combustible utilizado polos buques de navegación interior.

Alguns vehículos máis antigos non están preparados para usar gasolina cun contido elevado de biocombustibles. É necesario garantir, durante un período de transición, a subministración continuada de gasolina adecuada para estes vehículos máis antigos. Neste sentido, a Directiva 2009/30/CE establece que os Estados membros lles exixirán aos provedores que garantan a comercialización de gasolina cun contido máximo de oxíxeno do 2,7 por cento en masa e un contido máximo de etanol do 5 por cento en volume. Para favorecer o cumprimento dos obxectivos nacionais de biocombustibles, e para facilitar o acceso de todos os consumidores a este produto, este real decreto establece que é suficiente con que esta gasolina se comercialice na de menor índice de octano.

Este real decreto traspón a Directiva 2009/30/CE no que se refire ás especificacións de gasolinas e gasóleos, modifica aspectos relativos ao uso de biocombustibles e introduce modificacións en relación coas especificacións do combustible utilizado polos buques de navegación interior.

Realizouse o trámite de audiencia a través do Consello Consultivo de Hidrocarburos, cuxas observacións e comentarios, de acordo co establecido no 5.5 do Real decreto 1339/1999, do 31 de xullo, polo que se aproba o Regulamento da Comisión Nacional de Enerxía, se tomaron en consideración para a elaboración do correspondente informe desa comisión. Esta, de conformidade co disposto na disposición adicional décimo primeira, punto terceiro.1, función segunda da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, redactou o seu informe 12/2010, do 2 de xuño.

O artigo 149.1.25.^a da Constitución atribúe ao Estado competencia exclusiva sobre as bases do réxime enerxético. Igual que o Real decreto 61/2006, do 31 de xaneiro, que se modifica, este real decreto ampárase no devandito título competencial, así como na disposición derradeira segunda da Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, que autoriza o Goberno para aprobar, no ámbito das súas competencias, mediante real decreto as normas de desenvolvemento da dita lei.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Industria, Turismo e Comercio, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 3 de setembro de 2010,

DISPOÑO:

Artigo único. *Modificación do Real decreto 61/2006, do 31 de xaneiro, polo que se fixan as especificacións de gasolinas, gasóleos, fuel óleos e gases licuados do petróleo, se regula o uso de determinados biocarburentes e o contido de xofre dos combustibles para uso marítimo.*

Modifícase o Real decreto 61/2006, do 31 de xaneiro, polo que se fixan as especificacións de gasolinas, gasóleos, fuel óleos e gases licuados do petróleo, se regula o uso de determinados biocarburentes e o contido de xofre dos combustibles para uso marítimo, do seguinte modo:

Un. O artigo 2 queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 2. *Especificacións técnicas de gasolinas.*

As especificacións técnicas para as gasolinas destinadas a ser utilizadas en vehículos equipados cun motor de arranque/acendido por faísca son as que figuran no anexo I deste real decreto coas particularidades que a seguir se indican:

a) As gasolinas a que se sume bioetanol poderán ter no período estival (do 1 de maio ata o 30 de setembro) a presión de vapor máxima establecida no anexo I e, ademais, superar a presión de vapor autorizado no anexo II. Esta excepción deberá ser autorizada pola Comisión Europea segundo o establecido na Directiva 2009/30/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de abril de 2009.

b) Prohíbese a comercialización de gasolina con chumbo salvo a de gasolinas con contido de chumbo inferior a 0,15 gramos por litro para uso en vehículos antigos de tipo especial, ata un máximo do 0,03 por cento das vendas totais de gasolinas no mercado nacional, e cuxa distribución se deberá levar a cabo a través de grupos de interese especial; estas gasolinas con chumbo deberán cumprir, en todo caso, as especificacións vixentes.

c) A presenza de aditivos metálicos queda limitada a 6 mg de manganeso por litro a partir do 1 de xaneiro de 2011 e a 2 mg de manganeso por litro a partir do 1 de xaneiro de 2014. En caso de que as gasolinas incorporen estes aditivos, deberán estar etiquetadas indicando «Contén aditivos metálicos.»»

Dous. O artigo 3 queda redactado do xeito seguinte:

«Artigo 3. *Especificacións técnicas de gasóleos.*

1. Gasóleos de automoción (clase A).—As especificacións técnicas para os gasóleos de automoción (clase A) destinados a ser utilizados en vehículos equipados cun motor diésel serán as que se recollen no anexo III deste real decreto.

2. Gasóleos para usos agrícola e marítimo (clase B).—As especificacións técnicas para os gasóleos, uso agrícola e marítimo (clase B), son as que se relacionan no anexo III bis deste real decreto coa particularidade que se indica no seguinte parágrafo.

A partir do 1 de xaneiro de 2011, o contido máximo autorizado de xofre destes gasóleos será de 10 mg/kg e poderán producirse entregas a usuarios finais cun contido en xofre de ata 20 mg/kg, como consecuencia da contaminación na cadea de subministración. Ata o 31 de decembro de 2011 poderase comercializar gasóleo que conteña un máximo de 1.000 mg/kg de xofre para vehículos ferroviarios e tractores agrícolas e forestais, sempre e cando este límite non poña en risco o funcionamento adecuado dos sistemas de control de emisións.

3. Gasóleos de calefacción (clase C).—As especificacións para os gasóleos de calefacción (clase C) son as que se relacionan no anexo III bis deste real decreto.

4. Ata o 31 de decembro de 2012 non serán de aplicación ao gasóleo para uso marítimo nas Illas Canarias os límites máximos de xofre establecidos, sempre e cando non supere os 3.000 mg/kg.»

Tres. O título do capítulo II pasa a ser o seguinte:

«CAPÍTULO II

Biocarburantes e biolíquidos»

Catro. O artigo 8 queda redactado como segue:

«Artigo 8. *Utilización de biocarburantes e biolíquidos.*

1. As especificacións técnicas para o bioetanol destinado á súa utilización en vehículos de motor son as que figuran na norma UNE-EN 15376.

2. As especificacións técnicas do biodiésel, proveniente de ésteres metílicos de ácidos graxos para ser utilizado en vehículos de motor, son as que figuran na norma UNE-EN 14214.

3. As especificacións técnicas do biodiésel para ser utilizado en caldeiras de calefacción son as que figuran na UNE-EN 14213.

4. Ademais dos produtos definidos nos artigos 2 e 3 deste real decreto, que poden conter biocarburantes, poderanse comercializar produtos con contidos de biocarburantes superiores que se deberán etiquetar conforme o establecido no número seguinte.

5. Para garantir a adecuada información dos consumidores finais, os subministradores deberán cumprir o seguinte:

a) No caso de gasolinas con máis dun 5 por cento en volume de bioetanol e máis dun 2,7 por cento en masa de oxíxeno, deberase informar o consumidor co seguinte anuncio: «Antes de utilizar este produto asegúrese de que é apto para o seu motor».

b) No caso de gasolinas con máis do 10 por cento en volume de bioetanol, deberase indicar a porcentaxe de bioetanol que contén xunto co seguinte anuncio: «Antes de utilizar este produto asegúrese de que é apto para o seu motor».

c) No caso dos gasóleos con máis do 7 por cento en volume de biodiésel, deberase indicar a porcentaxe de biodiésel contida no produto ademais do seguinte anuncio: «Antes de utilizar este produto asegúrese de que é apto para o seu motor.»»

Cinco. Modifícase o parágrafo primeiro do artigo 9, que queda redactado nos seguintes termos:

«Enténdese por «combustible para uso marítimo»: calquera combustible líquido derivado do petróleo destinado a ser usado a bordo dunha embarcación, incluídos os combustibles definidos na norma ISO 8217; inclúe calquera combustible líquido derivado do petróleo usado a bordo de buques de navegación interior ou embarcacións de recreo, como se definen na Directiva 97/68/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de decembro de 1997, relativa á aproximación das lexislacións dos Estados membros sobre medidas contra a emisión de gases e partículas contaminantes procedentes dos motores de combustión interna que se instalen nas máquinas móbiles non de estrada e na Directiva 94/25/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de xuño de 1994, relativa á aproximación das disposicións legais, regulamentarias e administrativas dos Estados membros relativas a embarcacións de recreo, cando estas embarcacións se achan no mar.»

Seis. Modifícase o título do artigo 11, que pasa a ser o seguinte:

«Artigo 11. *Contido máximo de xofre dos combustibles para uso marítimo utilizados polos buques atracados en portos comunitarios.*»

Sete. Quedan sen contido os puntos 1.a) e 2.b) do artigo 11.

Oito. Modifícase a disposición adicional primeira que queda redactada nos seguintes termos:

«As administracións públicas, de conformidade coas competencias que teñan atribuídas, supervisarán as repercusións que deriven do uso de biocombustibles en mesturas con gasóleo superiores ao 7 por cento en vehículos non modificados e adoptarán, se é o caso, as medidas oportunas para garantir o respecto da lexislación vixente en materia de niveis de emisión.»

Nove. Suprímense os anexos I, II e III e no seu lugar apróbanse os anexos I, II, III e III bis que se insiren ao final deste real decreto.

Dez. Ampliase o contido da disposición derradeira segunda, que pasa a ter a seguinte redacción:

«Disposición derradeira segunda. *Habilitacións.*

1. Habilitase o ministro de Industria, Turismo e Comercio para ditar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e a aplicación do disposto neste real decreto.

2. Así mesmo, queda autorizado para modificar o contido dos anexos deste real decreto, co fin de mantelos actualizados de acordo coa evolución da normativa comunitaria e as normas aprobadas polo Comité Europeo de Normalización (CEN).»

Disposición transitoria primeira. *Presión de vapor nas gasolinas a que se sume bioetanol.*

Ata o 31 de decembro de 2010 e salvo que a Comisión Europea outorgue a correspondente autorización, seguirá sendo aplicable ás gasolinas a que se sume bioetanol o límite específico da presión de vapor no período estival previsto na redacción orixinal do Real decreto 61/2006, do 31 de xaneiro.

Disposición transitoria segunda. *Gasolina de protección.*

1. Ata o 31 de decembro de 2013, deberán estar dispoñibles no mercado nacional gasolinas cun contido máximo de oxíxeno do 2,7 por cento en masa e un contido máximo de etanol do 5 por cento en volume. Estas gasolinas estarán dispoñibles en todas as instalacións de subministración a vehículos e serán as de menor índice de octano comercializadas, sen prexuízo de que co mesmo índice de octano se poidan comercializar outro tipo de gasolinas que cumpran as especificacións recollidas neste real decreto.

2. Habilitase o ministro de Industria, Turismo e Comercio para modificar o contido desta disposición transitoria, á vista da evolución do mercado nacional.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.25.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia en materia de bases de réxime enerxético.

Disposición derradeira segunda. *Incorporación de dereito da Unión Europea.*

Mediante este real decreto incorpórase parcialmente ao dereito español a Directiva 2009/30/CE do Parlamento Europeo e do Consello do 23 de abril de 2009, pola que se modifica a Directiva 98/70/CE, en relación coas especificacións da gasolina, o diésel e o gasóleo, se modifica a Directiva 1999/32/CE do Consello en

relación coas especificacións do combustible utilizado polos buques de navegación interior e se derroga a Directiva 93/12/CEE.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 3 de setembro de 2010.

JUAN CARLOS R.

O ministro de Industria, Turismo e Comercio,
MIGUEL SEBASTIÁN GASCÓN

ANEXO I
Especificacións das gasolinas

Características	Unidade de medida	Límites (1)		Métodos de ensaio		
		Mínimos	Máximos	En EN 228 (2)	Normas ASTM (10)	Normas UNE (10)
Densidade a 15 °C	kg/m ³	720	775	EN ISO 3675	D 1298	UNE-EN ISO 3675
Índice de octano research (RON) (11)		95,0	-	EN ISO 12185 EN ISO 5164	D 4052 D 2699	UNE-EN ISO 12185 UNE-EN ISO 5164
Índice de octano motor (MON) (11)		85,0	-	EN ISO 5163	D 2700	UNE-EN ISO 5163
Presión de vapor (DVPE) · Verán (3) · Inverno (4)	kPa	45 50	60 80	EN 13016-1		UNE-EN 13016-1
Destilación : · Evaporado a 70 °C verán (3) invierno (4) · Evaporado a 100°C · Evaporado a 150 °C · Punto final · Residuo	%v/v %v/v %v/v °C %v/v	20 22 46 75 -	54 (*) 56 (*) 74 (*) - 210 2	EN ISO 3405	D 86	UNE-EN ISO 3405
VLI (10VP+ 7E70) (5)		-	1.160 (*)		-	
Análise dos hidrocarburos : · olefinas · aromáticos · benceno	%v/v %v/v %v/v	- - -	18,0 35,0 1,0	EN ISO 22854 / EN 15553 EN ISO 22854 / EN 15553 EN 12177 EN ISO 22854 EN 238	D 1319 D 1319 D 2267	UNE-EN ISO 22854 UNE-EN ISO 22854 UNE-EN 12177 UNE-EN ISO 22854 UNE-EN 238
Contido de oxixeno	%m/m	-	3,7	EN 1601 EN 13132/ EN ISO 22854		UNE-EN 1601 UNE-EN 13132/ UNE-EN ISO 22854
Oxigenados : · Metanol (6) · Etanol (7) · Alcohol isopropílico · Alcohol tert-butílico · Alcohol iso-butílico · Éteres que conteñan 5 átomos ou máis de carbono por molécula · Outros compostos oxigenados (8)	%v/v	- - - - - - -	3 10 12 15 15 22 15	EN 1601 EN 13132/ EN ISO 22854		UNE-EN 1601 UNE-EN 13132/ UNE-EN ISO 22854
Contido de xofre (9)	mg/kg	-	10	EN ISO 20846 EN ISO 20884		UNE-EN ISO 20846 UNE-EN ISO 20884
Contido de chumbo	g/l	-	0,005	EN 237	D 3237	UNE-EN 237
Corrosión lámina de cobre (3 horas a 50 °C)	escala	-	Clase 1	EN ISO 2160	D 130	UNE-EN ISO 2160
Estabilidade á oxidación	minutos	360	-	EN ISO 7536	D 525	UNE-EN ISO 7536
Contido de gomas actuais (lavadas)	mg/100ml	-	5	EN ISO 6246	D 381	UNE-EN ISO 6246
Aspecto		Claro e brillante				

Características	Unidade de medida	Límites (1)		Métodos de ensaio		
		Mínimos	Máximos	En EN 228 (2)	Normas ASTM (10)	Normas UNE (10)
Aditivos e axentes trazadores		Regulados pola Orde PRE/1724/2002, do 5 de xullo, pola que se aproban os trazadores e marcadores que se deben incorporar a determinados hidrocarburos para a aplicación dos tipos reducidos establecidos na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, modificada pola Orde PRE/3493/2004, do 22 de outubro.				

Notas:

- (1) Os valores indicados na especificación son valores reais. Para determinar os valores límite recórrase aos termos do documento EN ISO 4259 "Petroleum products - Determination and application of precision data in relation to methods of test". Para determinar un valor mínimo tívose en conta unha diferenza mínima de 2 R por riba de cero (R = reproducibilidade). Os resultados das medicións individuais débense interpretar sobre a base dos criterios descritos na Norma EN ISO 4259 2006.
- (2) Tivéronse en conta os especificados na Norma UNE-EN 228, podendo, non obstante, adoptarse outros métodos analíticos, sempre que estes ofrezan, polo menos, a mesma exactitude e o mesmo nivel de precisión que os especificados na norma citada.
Para máis información sobre métodos analíticos e a súa prevalencia en caso de discrepancia, véxase a Norma UNE-EN 228.
Os métodos de ensaio que se aplicarán serán os correspondentes á última versión publicada.
- (3) Desde o 1 de maio ata o 30 de setembro.
- (4) Desde o 1 de outubro ata o 30 de abril.
- (5) Só durante os meses de abril e de outubro.
- (6) Débense engadir axentes estabilizantes.
- (7) Poden ser necesarios axentes estabilizantes. O etanol engadido cumprirá a especificación UNE-EN 15376.
- (8) Outros monoalcohois e éteres con punto final de destilación non superior ao establecido pola Norma UNE-EN 228.
- (9) Para a determinación ata 10 ppm de xofre utilizaranse indistintamente as EN ISO 20846 e EN ISO 20884.
- (10) Os métodos de ensaio que se van aplicar serán os correspondentes á última versión publicada, excepto no caso dos seguintes métodos ASTM para os cales se poderá aplicar a versión que aquí se indica: D 2699:1986; D 2700:1986 e D 1319:1995.
- (11) Deberanse calcular diminuíndo en dúas décimas para poderen ser comparados cos límites mínimos establecidos, salvo que se utilicen as normas D 2699:1986 e D 2700:1986.
- (*) Valores provisionais ata a aprobación da revisión da Norma EN 228.

ANEXO II

Exceso autorizado da presión de vapor da gasolina que conteña bioetanol

Contido de bioetanol (%v/v)	Exceso autorizado da presión de vapor (kPa)
0	0
1	3,7
2	6,0
3	7,2
4	7,8
5	8,0
6	8,0
7	7,9
8	7,9
9	7,8
10	7,8

En caso de que o contido de bioetanol se encuentre entre dous dos valores indicados, o exceso autorizado da presión de vapor determinarase mediante interpolación lineal entre o contido de bioetanol inmediatamente superior e o inmediatamente inferior ao valor intermedio.

ANEXO III

Especificacións do gasóleo de automoción (clase A)

Características	Unidade de medida	Límites (1)		Métodos de ensaio		
		Mínimos	Máximos	En EN 590 (2)	Normas ASTM (5)	Normas UNE (5)
Número de cetano		51,0	-	EN ISO 5165/ EN 15195 (6)	D 613	UNE-EN ISO 5165 / UNE-EN 15195
Índice de cetano		46,0	-	EN ISO 4264	D 4737	UNE-EN ISO 4264
Densidade a 15°C	kg/m ³	820	845	EN ISO 3675 EN ISO 12185	D 4052	UNE-EN ISO 3675 UNE-EN ISO 12185
Hidrocarburos policíclicos aromáticos (3)	%m/m	-	8	EN 12916		UNE-EN 12916
Contido en xofre (4)	mg/kg	-	10	EN ISO 20846 EN ISO 20884		UNE-EN ISO 20846 UNE-EN ISO 20884
Destilación: · 65% recollido · 85% recollido · 95% recollido	°C	250	350 360	EN ISO 3405	D 86	UNE-EN ISO 3405
Viscosidade cinemática a 40°C	mm ² /s	2,00	4,50	EN ISO 3104	D 445	UNE-EN ISO 3104
Punto de inflamación	°C	superior a 55		EN ISO 2719	D 93	UNE-EN ISO 2719
Punto de obstrución filtro frío: · Inverno (1 out.-31 marzo) · Verán (1 abril-30 set.)	°C	-	- 10 0	EN 116		UNE-EN 116
Residuo carbonoso (sobre 10 %v/v residuo de destilación)	%m/m	-	0,30	EN ISO 10370	D 4530	UNE-EN ISO 10370
Lubricidade, diámetro pegada corrixido (wsd 1.4) a 60°C	µm	-	460	EN ISO 12156-1		UNE-EN ISO 12156-1
Contido en auga	mg/kg	-	200	EN ISO 12937		UNE-EN ISO 12937
Contaminación total (partículas sólidas)	mg/kg	-	24	EN 12662		UNE-EN 12662
Contido de cinzas	%m/m	-	0,01	EN ISO 6245	D 482	UNE-EN ISO 6245
Corrosión lámina de cobre (3 h. a 50 °C)	escala	-	clase 1	EN ISO 2160	D 130	UNE-EN ISO 2160
Estabilidade á oxidación	g/m ³ horas	- 20 (7)	25	EN ISO 12205 EN 15751	D 2274	UNE-EN ISO 12205 UNE-EN 15751
Color			2		D 1500	
Contido en FAME (8)	%v/v		7			UNE-EN 14078
Transparencia e brillo		Cumpre			D 4176	
Aditivos e axentes trazadores	Regulados pola Orde PRE/1724/2002, do 5 de xullo, pola que se aproban os trazadores e marcadores que se deben incorporar a determinados hidrocarburos para a aplicación dos tipos reducidos establecidos na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, modificada pola Orde PRE/3493/2004, do 22 de outubro.					

Notas:

- (1) Os valores indicados na especificación son "valores reais". Para determinar os valores límite, recórrase aos termos do documento EN ISO 4259 "Petroleum products - Determination and application of precision data in

relation to methods of test". Para determinar un valor mínimo, tívose en conta unha diferenza mínima de 2 R por riba de cero (R = reproducibilidade). Os resultados das medicións individuais interpretaranse sobre a base dos criterios descritos na Norma EN ISO 4259.

- (2) Tivéronse en conta os especificados na Norma UNE-EN 590, podendo, non obstante, adoptarse outros métodos analíticos, sempre que estes ofrezan, polo menos, a mesma exactitude e o mesmo nivel de precisión que os especificados na norma citada.

Para máis información sobre métodos analíticos e a súa prevalencia en caso de discrepancia, véxase a Norma UNE-EN 590.

Os métodos de ensaio que se van aplicar serán os correspondentes á última versión publicada.

- (3) Definido como os hidrocarburos aromáticos totais menos os hidrocarburos monoaromáticos.
 (4) Para a determinación ata 10 ppm de xofre utilizaranse indistintamente as EN ISO 20846 e EN ISO 20884.
 (5) Os métodos de ensaio que se van aplicar serán os correspondentes á última versión publicada.
 (6) En caso de controversia, o método de referencia que se utilizará é o da EN ISO 5165.
 (7) Esta norma só se aplicará cando o gasóleo A conteña máis do 2% v/v de FAME. En caso de modificación da norma, aplicarase segundo o disposto na última versión publicada.
 (8) Recoméndase engadirle aditivos antioxidantes ao FAME puro que amosen un efecto similar ao de 1.000 mg/kg de BHT (butil hidroxitolueno) co propósito de preservar as propiedades de estabilidade á oxidación. O FAME cumprirá a Norma UNE-EN 14214.

ANEXO III bis

Especificacións dos gasóleos para uso agrícola e marítimo (clase B) e de calefacción (clase C)

Características	Unidades de medida	Gasóleo Clase B	Gasóleo calefacción Clase C	Métodos de ensaio	
				Normas UNE - ISO-CEN (2)	Normas ASTM (2)
Densidade a 15° (máx/mín)	kg/m ³	880/820	900/--	EN ISO 3675 EN ISO 12185	D 4052
Cor		Vermello	Azul		D 1500
Xofre, máx (1)	mg/kg	1000 (1)	1000 (1)	EN ISO 8754 EN ISO 14596 EN 24260	
Índice de cetano , mín.		46		EN ISO 4264	D 4737
Número de cetano, mín.		49		ISO 5165 EN 15195 (3)	D 613
Destilación:				EN ISO 3405	D 86
65% recollido, mín	°C	250	250		
80% recollido, máx	°C		390		
85% recollido, máx	°C	350			
95% recollido, máx	°C	370	Anotar		
Viscosidade cinemática a 40 °C mín/máx	mm ² /s	2,0/4,5	--/7,0	EN ISO 3104	D 445
Punto de inflamación, mín	°C	60	60	EN ISO 2719	D 93
Punto de obstrución filtro frío				EN 116	
Inverno (1 outubro-31 marzo), máx	°C	-10	-6		
Verán (1 abril-30 setembro), máx	°C	0	-6		
Punto de enturbamento				EN 23015	D 2500 D 5772
Inverno (1 outubro-31 marzo), máx	°C		4		
Verán (1 abril-30 setembro), máx	°C		4		

Características	Unidades de medida	Gasóleo Clase B	Gasóleo calefacción Clase C	Métodos de ensaio	
				Normas UNE - ISO-CEN (2)	Normas ASTM (2)
Residuo carbonoso (sobre 10% v/v final destilación), máx	% m/m	0,30	0,35	EN ISO 10370	D 4530
Contido en auga e sedimentos, máx	% v/v		0,1	UNE 51083	D 2709
Contido en auga, máx	mg/kg	200		EN ISO 12937	D 1744
Contaminación total (partículas sólidas), máx	mg/kg	24		EN 12662	
Contido de cinzas, máx	% m/m	0,01		EN ISO 6245	D 482
Corrosión lámina de cobre (3 horas a 50°C), máx.	Escala	Clase 1	Clase 2	EN ISO 2160	D 130
Transparencia e brillo		Cumpre			D 4176
Estabilidade á oxidación, máx	g/m ³	25		EN ISO 12205	D 2274
Aditivos e axentes trazadores	Regulados pola Orde PRE/1724/2002, do 5 de xullo, pola que se aproban os trazadores e marcadores que se deben incorporar a determinados hidrocarburos para a aplicación dos tipos reducidos establecidos na Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, modificada pola Orde PRE/3493/2004, do 22 de outubro.				

Notas:

- (1) Coas excepcións recollidas no artigo 3 deste real decreto.

O método de referencia adoptado para determinar o contido de xofre no gasóleo clase B para uso marítimo será o definido nas normas UNE-EN ISO 8754 e UNE-EN ISO 14596

Do mesmo xeito, o método de referencia adoptado para determinar o contido de xofre no gasóleo clase C será o definido nas normas UNE-EN 24260, UNE-EN ISO 8754 e UNE-EN ISO 14596.

O método de arbitraje será o UNE-EN ISO 14596. A interpretación estatística da comprobación do contido de xofre dos gasóleos utilizados efectuarase conforme a Norma UNE-EN ISO 4259.

- (2) Os métodos de ensaio que se van aplicar serán os correspondentes á última versión publicada.
 (3) En caso de controversia, o método de referencia que se utilizará é o da EN ISO 5165.